

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Ssk/40/2023
Identifikačné číslo spisu: 8020200699
Dátum vydania rozhodnutia: 14. júla 2023
Meno a priezvisko: Mgr. Michal Novotný
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:8020200699.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu: K. T., W.. XX. H. XXXX, Š. XX, T.I., zastúpeného: JUDr. Rudolf Manik, PhD., MBA, MHA, advokát, Masarykova 2, Košice, proti žalovanému: žalovanému: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, Kutuzovova 8, Bratislava, o preskúmanie prípisu z 2. júna 2017, č. SEKO-109/2017-OVS, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti výroku III uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 7 Sa 37/2020-58 zo 16. augusta 2022 takto

rozhodol:

- I. Uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 7 Sa 37/2020-58 zo 16. augusta 2022 sa zrušuje vo výroku III.
- II. Účastníkom sa nepriznáva nárok na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

Administratívne konanie a konanie pred správnym súdom

1. Vojenský útvar 6335 Prešov ako služobný úrad prípisom z 9. januára 2017, č. vkPO-122-426/2017, oznámil žalobcovi ako profesionálnemu vojakovi výšku a zloženie jeho platu. Žalobca 27. februára 2017 požiadal veliteľa útvaru o preskúmanie tohto oznámenia. Veliteľ útvaru prípisom z 10. apríla 2017, č. vkPO-704-19/2017-FES, žalobcovi oznámil, že rovnaké námietky už v minulosti vzniesol a že mu na ne odpovedal predošlým listom z 18. apríla 2016, čím považuje celú vec za vybavenú. Nato žalobca listom z 27. apríla 2017 označeným ako „Žiadosť o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania“ požiadala žalované ministerstvo, aby preskúmalo prípis veliteľa útvaru z 10. apríla 2017. Túto žiadosť žalovaný vybavil tu preskúmaným prípisom sekcie kontroly z 2. júna 2017, v ktorom predovšetkým oznámil žalobcovi, že prípis veliteľa Vojenského útvaru 6335 Prešov z 10. apríla 2017 nie je rozhodnutím v správnom konaní a jeho nápravu nemožno žiadať prostriedkami podľa zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Ďalej odkázal na to, že podobné podanie žalobcu bolo už v minulosti prešetrené a vybavené a odvtedy vo veci nedošlo k žiadnej zmene.

2. Správny súd, ktorého príslušnosť na konanie bola ustálená uznesením kompetenčného senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1 KO 22/2018-57 z 22. januára 2019, najskôr uznesením č. k 7 Sa 10/2019-108 z 10. decembra 2019 správnu žalobu odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. g)

Správneho súdneho poriadku. Najvyšší súd však uznesením sp. zn. 3 Sžk 7/2020 z 10. septembra 2020 zrušil uznesenie správneho súdu s odôvodnením, že preskúmaný prípis ako výsledok vybavenia žiadosti žalobcu o preskúmanie mimo odvolania musí byť preskúmateľný v správnom súdnictve. Medzičasom však tunajší súd vo veľkom senáte uznesením sp. zn. 1 SVs 1/2021 z 12. mája 2022 v skutkovo totožnej veci iného žalobcu vyslovil názor, že tento prípis nie je preskúmateľný v správnom súdnictve. Preto správny súd tu napadnutým uznesením č. k. 7 Sa 37/2020-58 znova odmietol správnu žalobu žalobcu (výrok I). Zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok II), ale samostatným výrokom priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov kasačného konania (výrok III). Výrok II odôvodnil správny súd odkazom na § 170 písm. a) SSP, keďže žalobca vo veci bola odmietnutá. Zároveň však správny súd považoval za potrebné osobitne rozhodnúť o trovách kasačného konania podľa § 167 ods. 1 SSP, pretože v ňom mal žalobca úspech.

II.

Kasačná sťažnosť a vyjadrenia k nej

3. Včas podanou kasačnou sťažnosťou sa žalovaný domáha zrušenia výroku III tohto uznesenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Namietol, že na konanie pred správnym súdom a pred kasačným súdom nemožno nazerať izolovane. Žalobca by mohol mať nárok na ich náhradu podľa § 167 ods. 1 SSP, len ak by mal „úspech vo veci“, teda ak by sa v konečnom rozhodnutí vyhovel jeho žalobe. Tu však bola žaloba odmietnutá, a to z rovnakého dôvodu ako v predošlom uznesení. O trovách konania sa však má rozhodovať až v konečnom rozhodnutí vo veci, a preto ustanovenie § 467 ods. 3 SSP zveruje rozhodovanie o nich správne súdu. Obe konania tak tvoria jeden celok a správny súd mal zohľadniť výsledok konania vo vzťahu k celým trovám. V závere žalovaný odkázal na uznesenie tunajšieho súdu sp. zn. 8 Sžfk 31/2021.

4. Žalobca navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť. Podľa neho správny súd rozhodol správne, pretože žalobca bol v kasačnom konaní sp. zn. 3 Sžk 7/2020 úspešný, a s argumentáciou žalovaného nesúhlasil.

III.

Posúdenie veci kasačným súdom

5. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie v napadnutom výroku III (§ 453 ods. 1 SSP), ako aj predchádzajúce konanie pred správnym súdom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a v rozsahu uplatnených dôvodov (§ 453 ods. 2 SSP).

6. Podľa § 170 písm. a) SSP zásadne žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ktoré bolo zastavené. Zároveň však podľa § 467 ods. 1 SSP sa ustanovenia o trovách konania primerane použijú aj na kasačné konanie. Znamená to, že aj v kasačnom konaní sa uplatňuje všeobecný princíp vyjadrený v § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech. Ak mal teda žalobca úspech vo veci v kasačnom konaní, zásadne mu patrí nárok na náhradu trov konania. O tomto nároku primeranou aplikáciou § 175 ods. 1 SSP rozhoduje kasačný súd v rozhodnutí, ktorým sa kasačné konanie končí.

7. Ustanovenie § 467 ods. 3 SSP však normuje výnimku z uvedených zásad. Podľa tohto ustanovenia platí, že ak kasačný súd zruší rozhodnutie správneho súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, rozhodne o nároku na náhradu trov kasačného konania správny súd. Podľa názoru kasačného súdu obsahom citovaného ustanovenia nie je len kompetenčná norma, ktorá odkazuje toto rozhodovanie do príslušnosti správneho súdu. Nie je totiž zrejme, aký zmysel a účel by malo takéto odkázanie, ak by sa aj o trovách takéhoto kasačného konania malo rozhodnúť samostatne. Ak totiž kasačný súd zruší rozhodnutie správneho súdu, bolo by celkom jednoducho možné ustáliť, či kasačná sťažnosť bola úspešná a kto teda mal v kasačnom konaní úspech. V takom prípade by o náhrade týchto trov mohol rozhodnúť sám kasačný súd vo svojom rozhodnutí podľa všeobecných zásad (§ 167 a nasl. SSP) a takéto rozhodovanie by bolo aj jednoduchšie a hospodárnejšie.

8. Podľa kasačného súdu tak úprava v § 467 ods. 3 SSP sleduje iný účel než len preniesť príslušnosť na rozhodovanie o trovách kasačného konania na správny súd: týmto účelom je, aby sa trovky kasačného konania, v ktorom bolo zrušené rozhodnutie správneho súdu a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, stali súčasťou trov konania pred správnym súdom a aby o nich bolo rozhodnuté rovnako, ako správny súd rozhodne o trovách vo svojom novom rozhodnutí. Inak povedané, špeciálne ustanovenie § 467 ods. 3 SSP vedie k tomu, že sa v týchto prípadoch neskúma úspech či neúspech

toho či onoho účastníka v kasačnom konaní, ale nárok na náhradu jeho trov je závislý na obsahu nového rozhodnutia správneho súdu. Tomu zodpovedá aj znenie § 167 ods. 1 SSP, ktoré vyslovene hovorí o „úspechu vo veci“, nie o „úspechu na jednom stupni“. Podobne ustanovenie § 170 SSP vyslovene hovorí o tom, že žiaden účastník nemá právo na náhradu žiadnych trov konania, ak žaloba bola odmietnutá. Ani toto ustanovenie nehovorí o tom, že by malo ísť len o trovy konania pred správnym súdom, prípadne len trovy, ktoré bezprostredne súvisia s odmietnutím žaloby. Správny súd teda vo svojom konečnom rozhodnutí (§ 175 SSP) rozhodne o celých trovách doterajšieho konania, pokiaľ o nich ešte nebolo rozhodnuté, a to v nadväznosti na obsah svojho rozhodnutia. Na základe odkazu v § 467 ods. 3 SSP takto rozhodne aj o trovách kasačného konania, v ktorom bolo zrušené jeho prípadné predošlé rozhodnutie a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Takéto kasačné konanie je totiž len prejudiciálnym konaním pre nové konanie pred správnym súdom (porov. obdobné závery v uznesení tun. súdu sp. zn. 8 Sžfk 31/2021).

9. V prerokovanej veci tak nemôže obstáť názor správneho súdu, že žalobcovi patrí podľa § 167 ods. 1 SSP nárok na náhradu trov kasačného konania, v ktorom bolo zrušené predošlé uznesenie správneho súdu. Z už vysvetlených dôvodov totiž ustanovenie § 467 ods. 3 SSP považuje trovy takéhoto kasačného konania za súčasť trov konania pred správnym súdom, o ktorých mal správny súd rozhodnúť rovnako ako o všetkých ostatných trovách - teda v závislosti na tom, ako rozhodne o správnej žalobe. Správny súd tu napadnutým uznesením správnu žalobu žalobcu odmietol, čo podľa § 170 písm. a) SSP znamenalo, že ani on, ani žalovaný nemali právo na náhradu trov konania. Že by žalovaný zaviniel trovy kasačného konania sp. zn. 3 Sžk 7/2020 a ich náhrada by sa tak mohla žalobcovi priznať podľa § 171 ods. 1 SSP, žalobca ani len netvrdil a ani zo spisu žiadne také procesné zavinenie nevyplýva.

IV.

Záver

10. Na základe uvedených úvah tak kasačný súd dospel k záveru, že vo vzťahu k výroku III napadnutého uznesenia je kasačná sťažnosť v zmysle uplatneného sťažnostného bodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP dôvodná, v dôsledku čoho podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil uznesenie správneho súdu v tejto časti.

11. Zároveň kasačný súd dospel k záveru, že nie je potrebné v tejto časti vracat' vec na ďalšie konanie. Správny súd totiž už vo výroku II napadnutého uznesenia vyslovil, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania ako takých, čo ešte aj v odôvodnení doplnil jasným odkazom nielen na § 170 písm. a) SSP, ale aj § 467 ods. 1 a 3 SSP. Podľa kasačného súdu tak tento výrok pokrýva už aj trovy kasačného konania sp. zn. 3 Sžk 7/2020, a preto by už správny súd po prípadnom vrátení veci na ďalšie konanie ani nemal o čom rozhodovať.

12. Pretože kasačný súd nevrátil vec na ďalšie konanie, v zmysle § 467 ods. 1 a ods. 3 a contrario SSP musel sám rozhodnúť o trovách tohto kasačného konania. Rozhodnutie o nich sa potom zakladá na § 167 ods. 1 v spojení s § 168 ods. 1 a § 467 ods. 1 SSP, keď žalobca vo veci úspech nemal a žalovaný ho síce mal, kasačný súd však nezistil dôvody, aby mu nárok na náhradu trov priznal.

13. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (jednomyseľne).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

